

GOTTHARD

Milí čtenáři, každý, kdo pravidelně opouští svou domácnost a vstupuje do „velkého“ lidského prostoru, kde se setkává s desítkami až stovkami dalších lidí, si musí nutně uvědomit, že fungování společnosti je založeno poněkud jinak, než když si z domova v počítači elektronicky objednáváme zboží.

Pokojné soužití a s ním související mír ve světě se takto objednat nedají. Tyto položky nelze vyhledat v internetových nabídkách, i když na první pohled někoho může napadnout, že tak lze udělat poznáním nějakého koutu světa, kam se pak za příslušný finanční obnos přestěhuje. Otázkou však je, zda touto vlastní delokací neoslabujeme jak prostor, který opouštíme, tak i prostor, do něhož se nastěhuje. Protože zmiňované parametry chování nejsou pasivním a mrtvým zbožím, nýbrž živým a rovněž živoucím anebo skomírajícím jevem. Tudíž je někdo musí vytvářet a živit.

Bible jako Boží Slovo nám přináší dvě roviny poznání, zjevené samotným Stvořitelem každému, kdo se nespokojí pouze s tím, že je zde na světě úplně náhodou a jeho cílem je co nejdéle a nej kvalitněji si užít života od narození po smrt. Protože co jiného by bylo jeho smyslem? Takovéto úvahy sice lákají jako ovoce na rajském stromu poznání, ale stejně jako ono, i uvažování tímto směrem vede postupně ke ztrátě Božího života a k vyhnání z věčného ráje. Štěstí jednotlivce nemůže být postaveno na neštěstí a trápení druhých. Vlastní dobro se nebuduje bez ohledu na dobro lidského okolí, jakkoli bychom totéž, co chceme my, dopřáli i druhým.

Bůh od počátku lidských dějin vede člověka k tomu, aby ho naučil žít a přežít jako

jeden z druhů, který chce mít ve vesmíru. Není jednoduché poznat, jak to udělat, protože různé modely, které si v průběhu dějin člověk vytvářel, včetně mimořádně rozvinutých a bohatých civilizací, nepřežily. Přežít může pouze ten, který se bude řídit Božími pravidly. A jakkoli se nám v současnosti nežíje až tak špatně a byli bychom rádi, kdyby to zůstalo aspoň takto, pravidla přežití lidstva (a tedy i nás jako jednotlivců a celých dalších generací) jsou zcela jiná než ta, která často slyšíme a možná i sami propagujeme. Navzdory tomu, že jsme se křtem stali učedníky Ježíše Krista.

Kol dokola se jak ve Staré biblické smlouvě, tak v té Nové opakuje, že Bůh chce vytvořit nový lid. Tedy společenství, které bude fungovat jinak než na pasivitě a konzumu, ale na principech, které nakonec v plné míře ve zmíněné lidské komunitě ztělesní sám Boží Syn. Tím nekompromisně padá jakákoli jízlivá a jalová argumentace, že Bůh nemůže vědět, jaké to je žít v lidském těle a poznat, co to je smutek, nedostatek, odkázanost na jiné anebo i bolest, zrada, opuštění, pokud se někdo rozhodne doopravdy plnit to, co se po lidstvu požaduje.

Ta první rovina biblického poznání je tedy pravda o Bohu. Ta druhá je pravda o nás a o našem poslání. Plán zde na zemi chodit v neděli do katolického kostela, a tak se dostat do věčného života, tedy do nebe, opravdu není dogma, které učí Bible. A neučí ho ani církve.

Věřím, že i další týdny a měsíce budou nejen v naší farní komunitě příležitostí, jak se obojí můžeme učit. Spolu. Proto se scházíme i mimo kostel, proto navazujeme nové kontakty, proto jeden s druhým hledáme co nejvíce společných věcí, které se pak učíme sdílet. Když se totiž neuzavřeme do svých čtyř zdí a nebudeme poznávat svět kolem sebe (ale i Bibli) pouze ze zpráv na monitorech (a pochopitelně tím pádem dojdeme k přesvědčení i zkušenosti, že mimo ně a ten náš byt jsou ty vztahy dost hrozný), začneme požadovaný nový lid nejen chtít, ale i tvořit. Budeme schopni vidět potřeby jiných (a nejen vlastní) a dostaneme tím možnost lépe a více žít lásku, která (se) dává. Jelikož láska je vždy aktivní a vynalézavá...

P. Milos

Milí farníci, v rámci přípravy na kandidaturu, kterou spolu s dalšími bratry budeme v sobotu 4. května přijímat během diecézní pouti na Svatou Horu u Příbrami, jsme kromě několika přípravných a diskusních setkání s různými hosty dostali také za úkol vykonat individuální pouť. Její cíl i délka byla na nás. Já jsem si ji naplánoval na první dubnový víkend, díky čemuž jsem se naprosto dokonale trefil do nejkrásnějšího víkendu za celé jaro, a za cíl jsem si zvolil právě Svatou Horu. Přišlo mi vhodné doputovat nejprve sám takřkajíc nanečisto na toto místo, kde se zanedlouho máme stát kandidáty svěcení.

Vyrazil jsem v pátek po obědě a odjel vlakem do Benešova, protože jsem nechtěl jít obvyklou trasou z Prahy, ale zkoušet alternativní cestu z východu. Během odpoledne jsem doputoval do kláštera v Poličanech, kde jsem se připojil k sestřám na nešpory, navečeřel se a po kompletáři jsem uleh. Na druhý den jsem vyrazil hned po ranní mši svaté a snídani.

Zprvu jsem musel jít kus na sever po proudu Vltavy; přesněji přes nádrž Slapy. Překročil jsem řeku a směřoval dál na západ do Dobříše, přes kterou jsem pokračoval a napojil se na poutní cestu z Prahy, kde jsem se setkal s dalším poutníkem, se kterým jsme společně zdolali poslední etapu cesty, což mi dalo vzpomenout na svou pouť do Santiaga, jejíž nedílnou součástí je právě společné putování s ostatními.

Na Svatou Horu jsme dorazili po půl šesté odpoledne a dostali jsme se tak i do samotného poutního areálu, který se zavírá až s úderem šesté hodiny. Pout' pro mě ale skončila až v neděli, kdy jsem po přespání v exercičním domě šel na mši svatou.

Ačkoli trasa byla docela náročná, zapůsobila na mě pouť jako velké povzbuzení a posila. Neměl jsem nějaká konkrétní očekávání, měl jsem v plánu otevřít některé otázky spojené s kněžstvím, přemýšlet a modlit se. Tomu právě putování velmi napomáhá, už samo vytržení z všedního rytmu a prostředí člověku pomůže, já jsem k tomu mohl navíc přičíst také krásné počasí a krajinu, která mě vyloženě překvapila. Trochu jsem se obával, abych se v některých otázkách nebo nejasnostech nezačal topit, jak se někdy může člověku stát; zvláště v otázkách, které se dají označit za existenciální a které se také přímo dotýkají duchovního života. Dostalo se mi ale naopak klidu. Ne nutně odpovědí, ale klidu a důvěry.

Jakub

UDRŽITELNOST PROJEKTU REKONSTRUKCE FARY

V roce 2016 jsme se rozhodli k rekonstrukci farní budovy, aby mohla sloužit nejen k bydlení kněze, ale i k aktivitám farního společenství, které se do té doby víceméně scházelo pouze na mších v kostele. Finanční prostředky k tak nákladné rekonstrukci však chyběly a nebylo možné spoléhat pouze na svépomoc farníků, jichž v té době rovněž nebylo mnoho. Proto jsme podali žádost o finanční pomoc z evropských fondů, a i když se zdálo, že jako malý a nezkušený subjekt nemáme mnoho šancí, nakonec jsme uspěli a obdrželi jsme 6,5 milionů Kč. Mělo (a má) to však jeden háček. Pomoc je podmíněná tím, že budova bude využívána nejen jako byt faráře, ale právě pro činnost a aktivity farní komunity. Roku 2019 proto začalo pětileté období tzv. udržitelnosti, v němž musíme poctivě podpisy dokladovat, že naše komunita nechodí jen na mše, ale pořádá i různé akce a aktivity, které směřují k prohloubení našeho společného a společenského života. Proto se občas objevují na faře, na zahradě, ale i v kostele (když se kromě mše koná i další komunitní akce) archy s prosbou o podpis.

Letos nám toto pětileté období končí, a naše naplněnost je bohužel na pouhých 20 %. Pokud se nám nepovede splnit požadované podmínky, budeme muset po říjnu 2024 finanční dar vrátit. Proto prosíme:

- **poctivě se na archy podepisujte (stačí jméno, příjmení a podpis)**
- **zúčastňujte se akcí, pořádaných farností**
- **využívejte faru anebo zahradu i pro své osobní a rodinné oslavy, akce, posezení**

Více informací Vám podáme na adresách farnost.bubenec@gmail.com anebo spravcefary@farnostbubenec.cz.

DONÁTOR

Od roku 2024 dochází ke změně způsobu odměňování duchovních (průměrný plat kněze se pohybuje do 20.000 Kč měsíčně). Protože stát přestává církev financovat, diecéze vytváří mzdový fond, z něhož bude tento plat kněžím posílat. Tento fond se má postupně naplňovat dary farníků, kteří se mají tímto způsobem podílet na odměňování duchovních. Pro naši farnost byla pro letošek stanovena částka 40.000 Kč, které máme do tohoto fondu vložit. Proto prosíme, zaregistrujte se na stránkách praha.donator.cz, vyhledejte farnost Praha-Bubeneč, neďte se zmást nepřesným tvrzením, že jde o „Dar na mzdu našeho pana faráře“, protože jde o dar do mzdového fondu, nikoli přímo na mzdu konkrétního kněze. Pokud dary převýší stanovený limit, měly by tyto peníze přijít na účet farnosti, a Arcibiskupství pražské by mělo následně poslat všem dárčům potvrzení o daru.

NEJBLIŽŠÍ PLÁNOVANÉ INVESTICE

- repasování všech vchodů, dveří a vstupů do kostela a v kostele
- nákup nových kobereců v kostele
- repasování vybraných židlí v kostele a dokoupení do jednotného stylu

Vzdálenější plány:

- odstranění přístavku nefunkčního topení
- projekt pro vybudování nového bočního vchodu
- oprava varhan

Co může udělat pro mír ve světě obyčejný člověk? Nic? Jen čekat, co udělají vlády světa a jak budou reagovat jednotlivé národy na různé národnostní nebo náboženské konflikty? Něco přece jen udělat můžeme. V několikaletém projektu Modlitba za svět putujeme doslova po celém světě: každé první pondělí v měsíci v 17:30 je u Sv. Gotharda sloužena mše za určitou zemi, po níž následuje přednáška, ukončená představením státní hymny. Celý měsíc se pak společně i osobně modlíme na úmysly, týkající se této země. Chceme prosit Boha za bezpečný svět, aby byl místem života nejen pro nás, ale i pro ty, kteří se teprve narodí.

Gabon

6. května 2024 – 2. června 2024

I když je Gabon zhruba 3,5krát větší než naše země, na africké poměry jde o poměrně malý stát, navíc s velmi nízkou hustotou obyvatelstva – celkový počet čítá 2 miliony, přičemž polovina z nich žije v hlavním městě Libreville, což v překladu znamená Svobodné město. Takto bylo pojmenováno na památku prvních svobodných otroků, kteří utekli z lodě, na níž byli transportováni z Guinejského zálivu, přičemž někteří z nich zahynuli.

Gabon má velké zásoby nerostných surovin, zejména ropy, manganu, uranu, zlata, železa, ale i lithia, wolframu či coltanu, z něhož se získávají niob a tantal, čili kovy využívané především v elektronice. Obchod s těmito komoditami umožňuje obyvatelům žít v relativním dostatku, ale i nakupovat potraviny, které si sami nevytvářejí. Více než 60 % potravin a zemědělských produktů se do země přiváží, což se těžce odrazilo v nedávné době koronavirové pandemie, kdy byly zavřeny přístavy a mezinárodní obchod stagnoval. Aby nedošlo k občanským nepokojům, gabonská vláda uměle držela ceny potravin na přijatelné úrovni, i když musely být vzhledem k jejich nedostatku na přídel.

Právě tato nesamostatnost vede jak politické špičky, tak vědce a prognostiky k rychlému plánování dalšího směřování země i k výstavbě nových průmyslových hal a k lákání investorů, kteří by zejména zmíněné suroviny zpracovávali přímo na místě výskytu.

To vše předpokládá politickou stabilitu, která se jeví jako velmi křehká: do roku 1960 šlo o francouzskou kolonii a stejně jako jiné země s podobným osudem se i Gabon 30 let učil žít a rozhodovat sám se sebe. Teprve od roku 1991 lze vnímat uklidnění situace, přičemž demokraticky přímo volený prezident vládne

poměrně autokratickým způsobem. Pro místní obyvatelstvo je tento styl vládnutí pochopitelný, moc však musí mít v rukou osvěcená osobnost. Vše se zastavilo po loňských volbách, kdy armáda odmítla uznat potřeby zvoleného prezidenta Ali Bongo, uvěznila ho v domácím vězení, obsadila všechny státní instituce a do prezidentské funkce bez voleb dosadila svého hlavního generála.

Vzhledem ke své koloniální minulosti se většina Gaboňanů hlásí k některé formě křesťanského náboženství, převážně v jeho římskokatolické podobě. Přesto však roste procento obyvatel, kteří si říkají Babongo, lesní obyvatelé, podle způsobu své obživy a preferovaného životního stylu. Snaží se žít v malých vesničkách a zajišťovat si bydlení i stravu bez ohledu na centrální řízení a svůj každodenní rytmus doplňují o náboženské rituály, v nichž nezaměnitelnou roli hraje zpracování halucinogenní rostliny iboga. V únoru 1982 byl Gabon jednou ze čtyř afrických zemí, které při své týdenní návštěvě tohoto regionu navštívil papež Jan Pavel II.

Večer věnovaný Gabonu – 6. května 2024:

17:30 mše svatá s úmyslem za Gabon, 18:15 prezentace základních informací (Gabriel Heller), historických a náboženských souvislostí (P. Miloš Szabo) a monitoring současného dění v zemi (Jiří Václavěk)

Už za několik týdnů se opět večer otevrou kostely napříč Českou republikou, aby do nich mohli vstoupit i lidé, kteří nechodí na bohoslužby, ale rádi by některý chrám či kapli navštívili. Někteří jen tak, jiní proto, že mají rádi architekturu, a další třeba proto, že si přijdou prohlédnout nebo vyslechnout nějaké umění. Rok 2024 je již 16. ročníkem tohoto ekumenického projektu a není jednoduché vymýšlet stále nový program. V naší farnosti ho spolu s Dagmar Dynybylovou zajišťuje Veronika BENDOVÁ.

Jmenuji se Veronika Bendová a jsem zástupkyně Dáši Dynybylové pro akci Noc kostelů. To je ale tak minimální práce a zásluha, že ji tu nemá cenu vůbec rozebírat, zvláště s vědomím toho, co všechno pro tuto farnost dělají jiní. Pracuji v současné době v Muzeu literatury, vlastně jen pár kroků od našeho kostela. „Náš“ jsem mu ale dlouhá léta neříkala.

Když jsme se před 23 lety přestěhovali z Prahy 4 na rozhraní Dejvic, Bubenče a Podbavy, zašli jsme při svém průzkumu šestkových kostelů jednu z prvních nedělí také ke sv. Gothardovi. Měli jsme dvě malé holčičky a čekali jsme třetí miminko. V kostele nebylo žádné místo, kde by mi přišlo možné „vypustit“ dvouleté batole, taky skoro žádné místo na kočár – a taky tu nebyly snad žádné děti. Nakonec jsme začali z různých důvodů jezdit ke sv. Ludmile do centra Prahy.

U Gotharda jsme se znovu objevili až po asi 12 letech, kdy už vyhoření tehdejšího ludmilského pana faráře dostoupilo takového stupně, že jsme uzavírali cestou na mši sázky, za copak nám vynadá tentokrát. Sedávala jsem

tenkrát na bohoslužbách jako suchá větev, které už se nic nemohlo dotknout, jenom ve mně stoupal odpor a únava. Byla jsem na nejlepší cestě úplně přestat chodit do kostela, když zasáhl můj muž Patrik a řekl, že budeme chodit jinam.

A tak jsme se někdy přibližně v roce 2015 nebo na začátku roku 2016 objevili znovu na Krupkově náměstí v kostele sv. Gotharda. A obrázek byl zcela proměněný: otec Miloš, jiní lidé, spousta rodin s dětmi, ale co bylo nejdůležitější – zase jsem v kostele začala něco cítit a prožívat, mluvit s Bohem... až mi z toho někdy tekly slzy. V té době jsem měla zrovna dost těžký rok – dala jsem výpověď, abych dopsala svou druhou knihu, a místo toho jsem nečekaně popáté otěhotněla. Náš byt byl pro už pro dosavadních šest lidí docela těsný, natož pro sedm. Bylo mi 42 let, dostala jsem okamžitě trombozu, těhotenství bylo rizikové a nenesla jsem ho dobře, a do toho zemřel náhle a tragicky můj táta. Všechno mi připadalo nad moje síly.

V tomhle stavu bylo společenství (a tento téměř obsesivní termín otce Miloše tu teď píšu vlastně s vděčným úsměvem) lidí v této farnosti velkou posilou a dá se říci, že asi zachránilo mou víru před odumřením. Tak za to děkuji Božímu tvrdákovi Gotthardovi. Děkuji za to otci Milošovi, který byl vždycky vřelý a živý – neustrnul v nějakém mrtvém ritu ani neuzavřený do sebe. A děkuji všem milým lidem, které tu mohu každou neděli potkávat. Jsem šťastná, že sem chodí ráda naše nejmladší Viktorka a syn Jáchym tu pravidelně ministruje a vzal kostel za svůj, i když tři dospělé děti už s námi chodí jen málokdy, mají své vlastní farnosti. Jo, a ty slzy mi tu občas tečou i po letech – a to je dobré znamení.

Veronika

Milí čtenáři, v minulém čísle jsme avizovali materiální sbírku pro pěstounský sklad Charity Hvězda v Horoměřicích. Pěstounský sklad v Horoměřicích je místem setkávání náhradních rodičů z celé České republiky. Jedná se o místo vzájemného poznávání, sdílení informací, zejména však získání důležité materiální pomoci pro děti svěřené do péče. Největší význam má pro pěstouny přechodné, kteří leckdy přebírají dítě z hodiny na hodinu, neznají dopředu jeho věk a fungují jako opatření krizové.

Sbírka se uskuteční v **neděli 2. 6. 2024** po obou mších v prostorách fary. Předmětem sbírky budou následující komodity:

- **dětské oblečení a obuv**
pouze sezónní, tedy letní a přechodové, oblečení pro kojence, větší děti i dorost
- **dětská výživa pro kojence**
sunary, kaše, kapsičky, přesnídávky, příkrmy
- **pevné i přenosné postýlky a ohrádky, cestovní postýlky**
- **drogerie**
pleny, mýdlo, šampony, hypoalergenní prášek na praní, vlhčené ubrousky
- **sportovní vybava**
oblečení, boty, dětská kola, odrážedla, míče, pálky apod.
- **kočárky pro děti**
zejména tzv. sportáky a golfky, pouze plně funkční
- **autosedačky, podsedáky**
- **hračky**
(noste, prosíme, v rozumné míře)
- **dětské jídelní židličky**
- **výbava pro miminka**
monitory dechu, váhy apod.
- **ergonomická nosítka na miminka, šátky na nošení**

Kromě výše uvedeného sklad poptává také zahradní hračky (domečky, klouzačky, houpačky), případně další dětský nábytek. Ty však z kapacitních důvodů nebudou předmětem naší organizované sbírky. Příkládáme tedy pouze informaci jako tip, pokud si nevíte rady, kam tyto předměty poslat dál.

Stejně jako v minulých letech vás prosíme, abyste nic jiného nepřinášeli. Výběr je konzultován s vedením organizace a odpovídá aktuálním potřebám a poptávce pěstounů. Neziskovou organizaci můžete podpořit i finančně pomocí přiloženého QR kódu.

Děkujeme vám a těšíme se na shledání!

Anežka a František

1. května 2024
BIBLICKÁ HODINA NENÍ

8. května 2024
BIBLICKÁ HODINA NENÍ

15. května 2024
199. STAROVĚKÉ NÁRODY V DOBĚ EXODU
Numeri

Izraelské kmeny, které opustily Egypt a vydaly se směrem do Kenaanu, nebyly jediným tehdy žijícím etnikem na zemi. Ani zaslíbená země, jak je krajina západně od Jordánu nazývána jak v Bibli, tak i v běžné řeči, nebyla v té době pustou krajinou bez osídlení. Naopak, na rozdíl od Hebrejů mnohé národy již měly svá sídla, obehnané osady i daleko organizovanější strukturu svého hospodářství i vojenského potenciálu. Přesto o nich dnes nevíme téměř nic. Bible nám sice zmiňuje Moábce, Chetity, Kenaance či Amonity, ale pro většinu z nás se tyto pojmy a názvy buď míchají dohromady, nebo je nedokážeme nikam zařadit ani geograficky, ani časově. Proto bude tento večer věnován přiblížení základních informací o národech, které buď Izraelité cestou do Kenaanu zcela míjeli, nebo se s nimi dostali do ozbrojeného konfliktu.

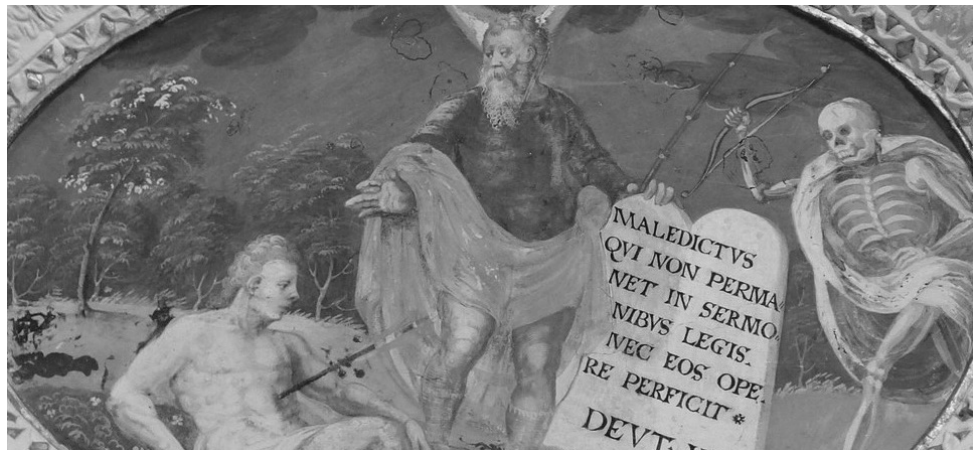
22. května 2024
200. BIBLICKÁ DOGMATA
Numeri

Termín dogma má řecké kořeny a v původním významu δόγμα znamenal tvrzení a učení, které je bráno bez pochybností anebo o němž je pochybovat zakázáno. V křesťanství se tímto slovem nazývá učení, prohlášené autoritou

církve jako závazné, jemuž má křesťan katolík věřit. Proto se někdy dogmatům také říká články víry a ten, jenž se hlásí k členům katolické církve, v ně má věřit, jinak se dopouští bludu (čili hereze), případně blud hlásá. Ze své podstaty je tedy dogma učení neomylné, nezvratné a věčné. Stanovení nebo vyhlášení dogmat není svévolné ani chaotické, nemůže jej určit kdokoli: pouze Bůh může někoho pověřit, aby rozlousknul pochybnosti a stanovil Pravdu. Navíc tato pravda nemůže být v rozporu se zjevenou pravdou v Písmu Svatém, o němž věříme, že je to přímé slovo Boha, který se tak dává člověku poznat.

29. května 2024
201. KNIHA DEUTERONOMIUM
Deuteronomium

Jde o poslední (pátou) knihu židovské Tóry, jejíž autorství je tradičně připisováno Mojžíšovi, protože se někdy nazývá také Pátou knihou Mojžíšovou. Židé ji znají pod jménem Devarim (דברים), tedy Slova, protože právě tímto slovem pátá kniha Pentateuchu začíná: „(toto jsou) Slova, která mluví Mojžíš...“ Řecký překlad Tóry z období 3.–2. století před Kristem, zvaný Pentateuch, tuto knihu pojmenovává Δευτερονόμιον, Deuteronomion, Druhý zákon, z čehož pochází i nám známá latinizovaná podoba názvu. Vychází z hebrejského pojmu הַתּוֹרָה הַשְּׁנִי, Mišne ha-Tora, nacházejícího se v 17. kapitole Deuteronomia, což by se dalo přeložit jako „opakování Zákona“. Kniha jako taková nemá děj, jde o shrnutí Božího zjevení židovskému lidu, který je připraven vstoupit do cíle svého čtyřicetiletého putování.

Když se u oltáře objeví vícero kněží, stále v nás (a nejen v nás katolicích) přetrvává tradiční až tradicionalistický pocit (i když podle tridentské tradice koncelebrace při mši nebyla možná), že jde o něco víc, o něco slavnostního, jakoby až elitního. Krásně je to vidět na svatbách či pohřbech, kdy se mnozí neubrání hodnocení, že daná událost byla krásná mj. i proto, že u oltáře bylo pět, šest kněží! Přitom účast vícero kněží u oltáře má trochu jiný význam, zmíněná slavnostnost je pouze důsledek, nemá být však primárním cílem.

Teologické pochopení mše jako takové činí někdy problémy i samotným duchovním, natož laikům, kteří nejednou na ni přicházejí v roli diváků či posluchačů, kteří jsou občas hlavním aktérem (ať už je to biskup nebo kněz) vyzváni k aktivnímu zapojení se stručnými odpověďmi. Chtě nechtě tak mše někdy (anebo většinou?) vytváří dojem posvátné one man show a následné hodnocení kvality mše přítomnými diváky je velmi často podobné divadelním recenzím (jak se povedl řečnický výkon, jaké byly kostýmy, příp. jak byla zvládnuta režie). Proto není divu, že když se na scéně objeví i další protagonisté, je už tento fakt sám o sobě zajímavou a příjemnou změnou.

Pokud druhý vatikánský koncil řešil reformu eucharistických slavností ze všech liturgických úkonů a bohoslužeb nevíce a nejdéle, bylo to právě proto, že si vrcholní představitelé církve v 60. letech uvědomili, jak moc se

vzdálilo proměňování chleba v Ježíšovo tělo coby každodenní pokrm pro hladové, unavené i vyčerpané duše. Větší konkrétní zásahy do liturgie byly brzděny mnoha obavami, aby se ze mše nevytratilo posvátno či tajemno, z eucharistie se nestalo pouze obyčejné stolování, hraničící s tzv. švédskými stoly, kde si každý ve stanovené době dle libovůle přijde vzít pokrm, na který má právě chuť. Poučení (a možná i vystrašení) zkušenostmi křesťanských protestantů, kde svátost eucharistie vzala záhy za své a proměnila se v pouhé lidské společenství, se nejen tehdejší koncilní, ale možná i současní církevní otcové bojí hledat obsah i náplň toho, co konkrétní pokyn pro správné slavení mše znamená, a často tak zůstane bez pochopení i obsahově velmi hluboké gesto či úkon.

Pokračování Všeobecných pokynů
k Římskému misálu

Přednes eucharistické modlitby
Třetí eucharistická modlitba

229. Ve třetí eucharistické modlitbě Vpravdě jsi svatý pronášej pouze hlavní celebrant s rozpjatýma rukama.

230. Od Proto tě, Otče až do Shlédni na obět pronášejí všichni koncelebranti všechno společně taktó:

- Proto tě, Otče s rukama vztaženýma směrem k darům;
- V noci, kdy se za nás vydal a Po večeři se sepjatýma rukama;
- slova Páně, pokud se to zdá vhodné, pronášejí s pravou rukou vztaženou k chlebu a kalichu; při ostenzi pohlížejí na hostii a kalich a potom se hluboce ukloní;
- Proto na památku a Shlédni na obět s rozpjatýma rukama.

231. Prosky Skrze něho, Pro tuto obět a Přivítej ve svém je vhodné svěřit někomu z koncelebrantů; ten je přednáší sám nahlas a s rozpjatýma rukama.

Pamětihodné události v roce 1845 Velká voda v Praze L. P. 1845 (pokračování)

str. 78 – slp. 1

Většina stromů, z nichž některé byly o průměru 2 – 2 ½ stopy¹, byla vodou stržena a vyvrácena z kořenů. Jako kuriozitu lze zmínit, že v podkroví převozníkova domku byl po povodni dokonce chycen velký kapr. Dřevěná stavení na ostrově² byla poškozena, částečně smetena a stěny vyvráceny. 25 osob přestálo hrůzy běsnícího živlu na Štvanici v [tanečním] sále a v pevnějších zděných budovách. V Malých Holešovicích byla převozníkova chalupa zcela smetena. Některá stavení v obci Velké Holešovice byly pod vodou celých 14 dnů, ještě teď tam někde žijí dvě rodiny v jedné jediné místnosti.

str. 78 – slp. 2

Císařský mlýn stál pod vodou až do poloviny prvního podlaží, škody na tavných továrních budovách a jejich zařízení činí okolo 8000 zl. C.M.³ Povodni pak zvláště utrpěla krásná bubenečská Stromovka, voda pronikla přes hráz Velkého rybníka a velké škody napáchala i v tanečním sálu a hostinci⁴, kteréžto byly z poloviny zaplaveny. Všechny tam se nacházející předměty byly buď těžce poškozeny, nebo už se nedaly dále použít. Obyvatelé hostince v noci na 28. březen vyvázli jen s holým životem a nalezli pak útočiště v bubenečském loveckém zámečku⁵. Uvedení tohoto tak oblíbeného místa zábavy a rozptýlení Pražanů do přiměřeného stavu si ještě vyžádá delší čas, velkou námahu a značné náklady.

str. 79 – slp. 1

Tak jako bylo nezměrné neštěstí a bída, které postihly zatopené osady, tak byla povzbuzující i nepopsatelně velká šlechtnost a soucit, s nimiž vzácní lidumilové přispěchali postiženým lidem na pomoc. Mezi těmito dobrodinci si zasloužila první místo Jeho c. k. Výsost Nejjasnější pan arcivévoda Štěpán, zemský šéf Království českého⁶, který sám ráčil navštívit nebohé obyvatele Velkých Holešovic a zajistil jim v dostatečné míře chléb, teplé jídlo a pro nepostiženější z nich i finanční pomoc. Osobně je všechny utěšoval, uklidňoval a přislíbil i další významnou podporu.

**foto: Mgr. Štěpán Duhán / transliterace, transkripce
a překlad: PhDr. Miroslav Kunštát, Ph.D.**

¹ 1 stopa (Schuh) = 0,31608 m, v tomto konkrétním případě zhruba 0,63–0,79 m.

² Tj. Štvanice (v originálu Hetzinsel)

³ Tj. 8000 zlatých konvenční měny.

⁴ Tj. hostince v areálu tzv. Dolního letohrádku, který 1855–1858 arch. Bernard Grueber přestavěl do dnešní novogotické podoby (tzv. Šlechtova restaurace).

⁵ Tj. v Horním, tzv. Místodržitelském letohrádku (dnes součást Knihovny Národního muzea, oddělení novin a časopisů).

⁶ Viceměně neformální titul „zemský šéf“ (Landeschef) se kompetenčně kryl s funkcí prezidenta českého Gubernia. O dva roky později (1847) se arcivévoda Štěpán načas stal i místodržitelem Uherského království.

Poutní slavnost / 5. 5. 2024

Stejně existují osobní a rodinné slavnosti, kdy se nejbližší sejdou nejen proto, aby se dobře najedli (někde i napili, zazpívali si a zatančili), ale aby si spolu popovídali, poptali se jeden druhého na novinky i na to, zda někdo něco nepotřebuje. Stejně tak má i farní obec (nechceme-li donekonečna opakovat slovo společenství) své slavnostní dny, kdy má každý její člen dát přednost tomu, aby byl s druhými farníky a lépe poznal nejen kostel, ale především naši komunitu. Jde hlavně o dva dny v roce: tím prvním je svátek hlavního patrona a tím druhým je výročí posvícení, tedy jakési narozeniny celé farnosti. Svátek svatého Gotharda je v kalendáři 5. května, a letos je to navíc neděle: jako host přijede mezi nás z Vídně P. Bogdan Polc, jenž zde kdysi několik let působil, k poslechu i k tanci bude hrát tradičně kapela Pavla Bartoše a nebudou chybět nápoje ani dobré jídlo. Jediná mše svatá v tento den bude v 10:30 a hned po ní se přesouváme ke společnému „rodinnému stolu“ na kostelní zahradě.

Májová pobožnost / 10., 17., 24., 31. 5. 2024

Když je člověku úzko a bolestně, hledá pomoc. Když je mu dobře, občas podlehne falešnému sebeklamu, že nikoho nepotřebuje. Podobně je to i s naším vztahem ke svatým patronům (viz svatý Gothard), včetně Ježíšovy Matky. Nikdo asi nepochybuje o její zásluze na našem vykupení, stejně jako bychom byli bláhoví, kdybychom tvrdili, že nepotřebujeme její přímluvu. Jen s tím časem, který bychom jí mohli věnovat, je to horší. Je ho akutní nedostatek a musíme vážit nejen každou hodinu, ale někdy doslova každou minutu, jak ji využijeme, kde a s kým budeme. Máme na to plné právo. Jen zůstává otázkou, zda v současné době nepřehodnotit priority. O tom, že doba je náročná bezpečnostně, ekonomicky i psychicky, se mluví i píše v dostatečné míře. O tom, že Panna Maria ve svých poselstvích vyzývá k větší usebranosti a častější společné modlitbě, už méně. Květen je mariánský měsíc a každý pátek večer přede mší se spolu budeme k ní a s ní modlit. Pokud si někdo na tuto modlitbu najde čas.

Cyklovýlet / 26. 5. 2024

Ondra Beránek je opět připraven provázet cyklisty po netradičních stezkách a v horlivosti jej neodradil ani loňský minimální zájem o společné chvíle na kolech. Letos srdečně zve především rodiče s dětmi, aby vzali kola a vyrazili na nich poslední květnovou neděli už na nedělní mši v 10:30. Po ní se vydají společně k Vltavě, podél řeky do Libně, objeví spolu pražskou Rokytku a podél tohoto toku se dostanou do Vysočan, kde zkusí zrušenou vlečku do Hrdlořez, a přes pražský Balkán a Vítkov se opět vrátí do Bubenče. A aby to bylo pro děti zajímavé, Ondra nejen celou trasu několikrát projel, ale také připravil a vytiskl dopravní značky, které cyklisté po Praze míjejí, naučil se a vysvětlil zásady pražské cykloinfrastruktury a nalezl také nejvhodnější občerstvovnu po cestě. A nebojte se jet i samotní dospělí, určitě máte odzkoušeno, že vedle dětí se i my snadněji leccemu přiučíme. A nemusíme se stydět za to, že jsme to nevěděli.

Dětské odpoledne / 28. 5. 2024

Dětem bude patřit rovněž poslední májové úterní odpoledne. S blížícím se Dnem dětí přibývá nejen ve školách a klubovnách, ale i v různých společenstvích a domácnostech řada soutěží a zajímavých akcí. Rodiče si zvykli dětem darovat nevšední zážitky, někdy dokonce i bohaté dárky a překvapení ve stylu „aby našim dětem nebylo líto“. Z dětí se tak někdy může stát nejen Boží dar, ale i malý domácí būžek, kolem kterého se všechno točí (neboli se mu všechno a všichni přizpůsobí) a který si ve věku, kdy se nejlépe učí poslouchat, přemáhat a pomáhat, zvyká na to, že naopak všichni poslouchají jeho a pomáhají mu, a to i za cenu vlastního přemáhání. Největším darem pro dítě kromě víry v Boha je i dobrá výchova. A k ní bezesporu patří i výchova k správnému chování se k druhým a s druhými. To vše si děti mohou i letos odzkoušet a zabavit se při tom na kostelní zahradě v době mezi 15. a 17. hodinou.

MŠE SVATÉ V KOSTELE SV. GOTHARDA

úterý	17:30
středa	17:30
čtvrtek	6:30
pátek	17:30
neděle	9:00, 10:30

ÚŘEDNÍ HODINY V KANCELÁŘI

středa	14:30–16:45
--------	-------------

OTEVŘENÝ KOSTEL

pátek	15:00–17:00
-------	-------------

ZPOVÍDÁNÍ

30 minut před každou mší kromě pátku a neděle

PRAVIDELNÉ AKTIVITY

zkouška pěveckého sboru	pondělí 18:30
náboženství (5–8 let)	úterý 15:00
náboženství (3. třída)	úterý 16:00
náboženství (10–15 let)	úterý 17:15
modlitba růžence	úterý 17:00
matky s dětmi	středa 9:00
biblický večer	středa 18:15
coworking	pátek 9:00
májová pobožnost	pátek 17:00

AKCE MĚSÍCE KVĚTNA 2024

4. 5.	úklid kostela (8:00)
5. 5.	poutní slavnost (10:30)
6. 5.	Modlitba za Gabon (18:15)
7. 5.	příprava na společný život (18:30)
9. 5.	slavnost Nanebevstoupení Páně (17:30)
12. 5.	setkání vedoucích aktivit (17:00)
19. 5.	příprava rodičů ke křtu dítěte (17:00)
21. 5.	setkání katechetů (18:30)
24.–26. 5.	otcové se syny
26. 5.	cyklovýlet (10:30)
28. 5.	dětské odpoledne (15:00)
30. 5.	slavnost Božího Těla (6:30)

EKONOMICKÉ OKÉNKO

Na provoz farnosti a její opravy lze přispět pravidelnou kostelní sbírkou, ale i elektronickou platbou prostřednictvím QR kódu, jenž se nachází na zdi u vchodu do kostela, na webu farnosti v sekci Kontakty anebo i zde na této stránce: stačí ho načíst v aplikaci mobilního bankovníctví: přednastavená částka, kterou každý může upravit dle svých možností, je 100 Kč. Můžete-li přispět na chod farnosti anebo na některou oblast jejich aktivit finančním darem, můžete tak učinit anonymně do některé kasičky kostela ve zdi anebo jednorázovým převodem či trvalým příkazem na číslo účtu farnosti 201333389/0800 (Česká spořitelna).

Účel tohoto příspěvku vyjadřuje zvolený variabilní symbol (VS):

- oprava elektřiny, topení, nutná údržba: VS 5052018
- běžný provoz kostela a aktivity farnosti: VS 3032019
- charitativní a humanitární projekty: VS 1012020

Běžný provoz kostela a aktivity farnosti

Oprava elektřiny, topení a úprava sakristie

+Bubeneč

Farnost sv. Gotharda Praha – Bubeneč,
Krupkovo nám. 32/6, 160 00 Praha 6
e-mail: farnost.bubeneč@gmail.com
IČ: 61380288, č. účtu: ČS 201333389/0800
farář P. Miloš Szabo, 731625968
FB: Farnost Bubeneč / IG: farnost_bubeneč
www.farnostbubeneč.cz